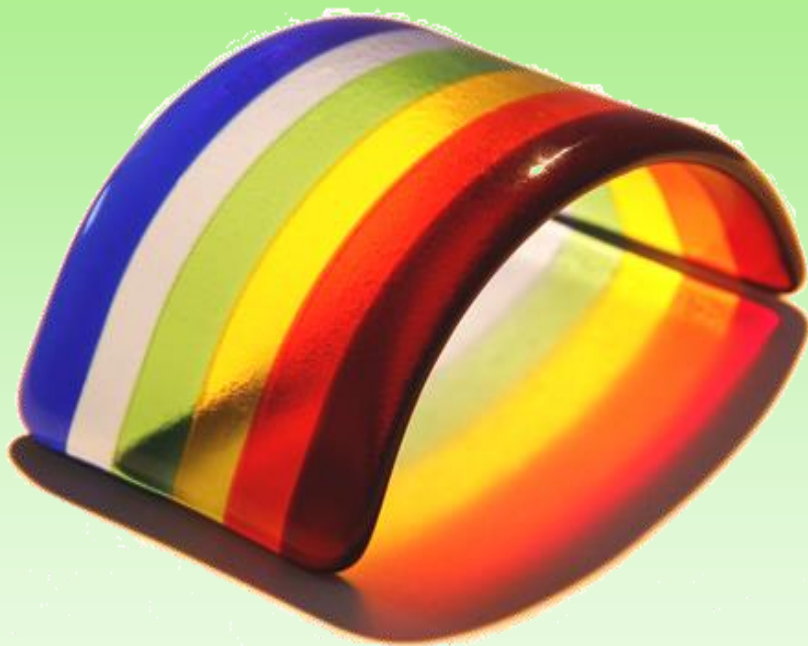

De Vriendenkring

*Maandblad van de Nederlandse Quakers,
het Religieus Genootschap der Vrienden
92e jaargang nr. 2, februari 2021*

Regenboog glas met spiegeling van glaskunstenares Els van der Scheer

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementsprijs: Nederl.: **€30,00 per jaar**

Europa en Wereldwijd **€45,00 per jaar**

Helaas moeten we per 1 jan 2021 de buitenlandse abonnementen verhogen tot €75,- per jaar wegens sterk gestegen portokosten.

Email abonnement (PDF) €5,00 per jaar

Deze Vriendenkring is gedrukt op milieuvriendelijk papier met deze drie certificaten

Het gebeurt helaas weleens dat abonnees vergeten te betalen. Maak daarom van de betaling van het abonnement een periodieke overmaking.

Bankrekening: (IBAN) **NL65 TRIO 0212 3772 64** t.n.v. Quakers te Driebergen met vermelding van 'Abonnement De Vriendenkring'. Voor buitenland: (BIC) TRIONL2U

Nieuwe abonnees, adreswijzigingen en betalingen email:

vriendenkringredactie@gmail.com

Redactieleden:

Eindredactie: Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016 LM, Zwolle, tel. 038-4608461/06-40030923.

Email: vriendenkringredactie@gmail.com,

Schrijver: Hylkia Nieuwerth

Redactielid: Els Ramaker

Correctie: Hylkia, Els en Frieda Oudakker.

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15^e van iedere maand! (Tenzij anders afgesproken).

De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt. Bezoek daarom geregeld de Quaker website: www.Quakers.nu

De Nederlandse Quakers hebben, naast de website quakers.nu (waarop de Vriendenkring te vinden is), een Facebookpagina "Quakers Nederlandse Jaarvergadering" voor berichten en een besloten Facebookgroep "Nederlandse Jaarvergadering" voor onderling gesprek, ook met Vriendenkringabonnees. Lid word je met de betreffende knop op facebook.com/groups/820840817925912

In dit nummer:

<i>Van de redactie</i>	4
<i>Geleid door het licht</i>	5
<i>Retraite online ;Thema: WOORDEN</i>	6
<i>In Memoriam Ineke Kruisinga-Zanen</i>	7
<i>Getuigen van het Innerlijk Licht</i>	9
<i>Stoppen met praten en stil zijn</i>	10
<i>De derde deur: De deur van binnen</i>	14
<i>Het zesde Nayler Sonnet van Kenneth Boulding</i>	18
<i>Het oude sterft</i>	19
<i>Rufus Jones</i>	21
<i>Afscheidsbrief</i>	22
<i>TakeCareBnB gasten</i>	23
<i>Opwinding over vredeseducatie</i>	26
<i>De dageraad bloeit</i>	29
<i>Onze dag bij de Duitse Gestapo</i>	30
<i>Grootouders voor het klimaat:</i>	33
<i>Eens zullen ze ons gelijk geven</i>	34
<i>Bootvluchteling</i>	36
<i>Ondergelopen vluchtelingenkampen in Syrië</i>	37
<i>Vrienden in het hele land</i>	38
<i>Waar zijn Quakerbijeenkomsten?</i>	39
<i>AFSC komt op voor migranten</i>	40

De volgende bijeenkomst van "Quakers en ik" bespreken we Pierre Ceresole, de grondlegger van Service Civil International (in het Nederlands Vrijwillige Internationale Actie) QGW pagina 53 en 54. Vrijdag 19 februari, 19.30 tot 21.00. Je kunt je opgeven bij marliestjallingii@home.nl

Pierre Ceresole in een werkkamp na WO1

Van de redactie

Neem eens rustig de tijd om te genieten van de veelzijdigheid van deze Vriendenkring. Hoewel we lang niet meer alles kunnen vanwege het Covid virus, zijn er toch veel activiteiten van de Quakers in Nederland.

Zelf ben ik tussen het maken van de Vriendenkring en het online geven van trainingen door, druk bezig met geboeid te kijken naar en fotograferen van onze gevederde vrienden. Het gedicht van Henk Ubas geeft mij zoveel inspiratie! Er is zoveel moois in deze wonderlijke wereld. Verwondering en bewondering geven diepgang en ontzag. De woorden van Willem Furnée: ‘dat wat je doet laat zien hoe je innerlijke ervaring van het Licht is’, zijn voor mij heel belangrijk! In deze Vriendenkring kun je volop lezen wat Vrienden ervaren en doen om deze wereld beter te maken.

Wat doen we waaruit dit Licht blijkt? Bijvoorbeeld de penningen bij houden zoals Ineke Kruisinga deed. Goed voor jezelf zorgen en stiltes in je dagelijkse bezigheden houden, zoals je in een retraite doet. Vriendschappen sluiten en onderhouden. Elkaar motiveren en inspireren in Hap-Stil-Snap of Quakers-en-ik bijeenkomsten. Voor mensenrechten opkomen zoals de blinde en dove Helen Keller. Genieten van, en opkomen voor de natuur die in de knel komt. Organisaties die mensen bij elkaar brengen om voor het Klimaat op te komen en een Klimaatmars te organiseren. In Brussel om met anderen van de EU vredes initiatieven te nemen. De ‘Hill we climb’ zingen voor een wereld publiek. Voor migranten opkomen. Voor vluchtelingen opkomen. Lees ook het verhaal over de bijeenkomst van Quakers-en-ik en over hoe Rufus Jones op bezoek ging bij de Gestapo in 1938. Er is zoveel te doen in deze wereld!

Dat kan ook het schrijven zijn, over wat je ervaart in de stilte van een meeting.

Zeker in deze tijden, waarin we wellicht minder contacten hebben is het zo waardevol om dat Licht te ervaren en dat de richting van je leven te laten bepalen.

Soms is het kijken naar een beeld (of het luisteren naar muziek) geschikter om iets van die ervaring te delen. De voorplaat van het regenboogglaskunstwerk van Els van der Scheer zou zo’n beeld kunnen zijn. Kijk naar het wonder van de kleuren in de regenboog en de spiegeling daarvan. Als metafoor voor de vrede en teken van de LHTB beweging kan de symboliek van de regenboog veel oproepen.

Zorg goed voor jezelf en elkaar.

Sytse Tjallingii

Geleid door het licht

Door Henk Ubas (geschreven voor 20120)

*Ik zie zovele vogels vliegen
door lokkend licht omgeven
en landen in 't gedicht.*

*Ik probeer te zeggen wat ik zie
zal aan het dichten blijven
geleid door het licht.*

Retraite online; Thema: WOORDEN

13 februari 2021:

Erik Dries en Marlies Tjallingii

We willen jullie uitnodigen voor een online retraite dag op 13 februari. We willen voor degene die daar voor voelen op vrijdagavond van 19.30 tot 20.30 alvast met een uur samen zijn in stilte beginnen. Je kunt je opgeven via marliestjallingii@home.nl. Je bent ook welkom als je maar een gedeelte mee kunt doen. Als je je hebt opgegeven krijg je een link om mee te doen. Is zoom nieuw voor je laat dat weten, dan kunnen we van te voren even oefenen.

Namens de retraite commissie

Het programma van de zaterdag ziet er in principe zo uit:

9.30 uur - 10.30 uur sessie: Welke woorden draag je met je mee?

Gesprek vanuit de Stilte, waarin ieder deelt de woorden die zij/hij meedraagt. Bijvoorbeeld een spirituele tekst, een uitspraak van je vader of moeder, wijs advies van ooit, of helpende woorden die je regelmatig tegen jezelf zegt.

Voor deze sessie vragen we je om van te voren na te gaan welke woorden jij bij je draagt.

Pauze

11 - 11.40 uur sessie: In stilte tekenend en schrijvend verwerken van wat is gezegd. Voor jezelf, maar bij elkaar.

Pauze

12 - 13 uur: uitwisselen

Lunchpauze

14.00 - 14.15 uur sessie: luisteren en bewust worden van wat we beleven bij taal

Pauze

14.30 - 15.30 uur sessie: gesprek uit de stilte.

Pauze

16.00 - 17.00 sessie: Zingen van liederen met woorden die ons aanspreken
Zondag 14 februari kunnen we mee doen aan de online wijdingsamenkomst.

In Memoriam Ineke Kruisinga-Zanen

Door Inge Herrebout

*Wanneer je verdrietig bent,
kijk dan opnieuw in je hart
en zie dat je huilt
om wat je vreugde schonk.*

*Kahlil Gibran
(tekst op de rouwkaart)*

foto genomen bij 30 jaar Leidse Lades 17 augustus 2017

We hebben afscheid van Ineke Kruisinga moeten nemen. Ineke die zo lang en zo trouw lid is geweest van de Haagse Maandvergadering.

Zij was al eerder uit Den Haag vertrokken met haar man Johan die meer zorg nodig had, en die hij kon krijgen in een mooi voormalig vrijmetselaarshuis in Bilthoven. Helaas is Johan betrekkelijk snel overleden. Het is voor Ineke een moeilijke tijd geweest.

We/ik misten Ineke zeer. Ze was een van de steunpilaren van onze maandvergadering met een lange Quakerervaring. Er ging rust van haar uit in de meeting en het was altijd fijn als zij een – meestal korte – gesproken bijdrage gaf in de stilte

Ze is veel jaren onze penningmeester geweest en nam het handgeschreven enorme geldboek van Rose Weiss over.... Ik had daar veel respect voor en vroeg of ze dat wel kon.

Ze keek me stralend aan en zei “ik kan optellen en aftrekken, dat lijkt me toch voldoende”. Ik geloof dat ze later wel doorhad dat er iets meer bij kwam kijken.

Ineke genoot van de natuur. Met een groepje liefhebbers trok ze iedere week naar het strand of de duinen om bepaalde plantjes te tellen en te registreren.

Wat jammer was dat ze de ziekte van Lyme kreeg, waardoor ze goed moest oppassen en zelfs de planten in haar tuin verving door tegels.

De vakanties met of zonder de kinderen werden meestal doorgebracht in Terschelling, vaak in de Volkshogeschool, waar Ineke vorig jaar nog was. Er was daar altijd een zangweek waar ze vol enthousiasme aan meedeed en naar uitkeek; muziek was een passie. Zingen in het vredesoratorium: The gates of

Greenham in Leiden, en later in een vast koor aldaar. De jaarlijkse concerten Oude Muziek in Utrecht werden steeds met Johan bezocht.

Ineke was ook een enthousiaste leerling van de Cursus in Wonderen, waaraan nogal wat Haagse Quakers meededen. Een korte tekst voor iedere dag om te overwegen en te gebruiken; dicht bij de idealen van de Quakers.

Toen onze kinderen nog klein waren, waren de moeders Ineke, Pippa, Alexa en ik (toen nog allemaal lid van onze MV) af en toe heel vermoeid. We hebben toen besloten dat we ons moesten trakteren op 1 avond per maand zonder kinderen. De mannen zorgden voor hen en wij vonden een leuk vegetarisch restaurant in Leiden waar we heengingen en genoten van het eten en van elkaar. We deelden onze vreugden en ons verdriet, en we noemden ons de 'Leidse Ladies'! :We kwamen (en komen) eens per maand bij elkaar. We weten niet meer precies hoe lang we dit al doen (40 jaar??), maar we weten wel wanneer we bijna voor het laatst bij elkaar kwamen; in het hospice waar we met Ineke in het glazen tuinhuis mochten zitten. We hebben met elkaar veel mooie en ook soms droevige herinneringen opgehaald, en uitgewisseld. Hoe belangrijk was en is onze vriendschap!

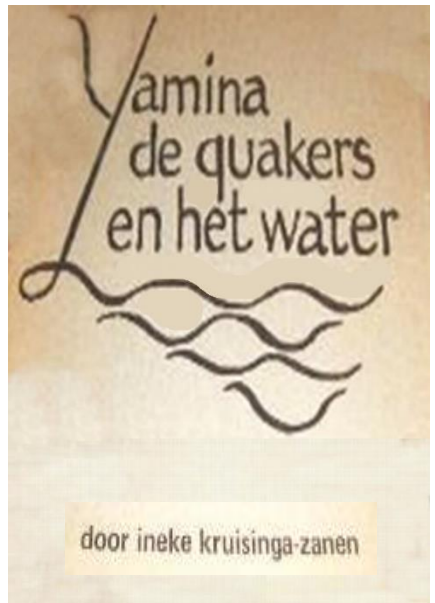
Ineke heeft zich in vrede en in samenzijn met haar twee dochters overgegeven aan God waarop zij haar hele leven heeft vertrouwd.

Ik zal haar nooit vergeten.

Inge

*kerkje in Hoorn, Terschelling, Joke Koning
afgebeeld op de overliidenskaart.*

Getuigen van het Innerlijk Licht

Laat niet je mond van Het Innerlijk Licht getuigen, maar je gedrag!!

Door Willem Furnée, 22 januari 2021

*We are told to let our light shine,
and if it does,
we won't need to tell anybody it does.
Lighthouses don't fire cannons
to call attention to their shining –
they just shine.*

*(Ons wordt gezegd ons licht te laten
schijnen. Als we daaraan gehoor geven
hoeven we dat aan niemand te vertellen.
Vuurtorens vuren ook geen kanonnen af
om aanacht te trekken voor hun licht. Ze
schijnen gewoon.)*

Dwight L. Moody 1837-1899

Deze keer een ‘quakerachtig’ citaat dat door een niet-quaker is uitgesproken. Voor mij een bewijs dat wij als quakers niet het alleenrecht hebben op het Innerlijk Licht. Het is een universeel principe dat in alle mensen sluimert.

Als wij ons bezorgd maken over onze gebrekkige publicitaire vermogens is dit dan geen teken van armoede? Als wij zo nodig moeten uitleggen hoe maatschappelijk betrokken quakers zijn en wat onze getuigenissen voor ons betekenen is dat dan geen bewijs van ons onvermogen?

Laten we ons toeleggen op het voortdurend innerlijk gebed waarin wij de uitspraak van George Fox voor ogen houden: “Heer, help mij opgewekt over de aarde te wandelen” en ervan te getuigen in ons doen en laten. Dan hebben we geen publicitaire kanonnen nodig om de Quakers meer bekendheid te geven.

Stoppen met praten en stil zijn

Verslag van de online HapStilSnap op 13 jan in Zwolle.

door Marlies Tjallingii

Have you ever sat with a friend when in the course of an easy and pleasant conversation the talk took a new turn and you both listened avidly to the other and to something that was emerging in your visit? You found yourselves saying things that astonished you and finally you stopped talking and there was an immense naturalness about the long silent pause that followed. In that silent interval you were possessed by what you had discovered together. If this has happened to you, you know that when you come up out of such an experience, there is a memory of rapture and a feeling in the heart of having touched holy ground.

Douglas Steere, 1955

Heb je ooit met een vriend gezeten en dat er toen tijdens een gemakkelijk en plezierig gesprek het gesprek, een nieuwe wending nam en jullie beiden enthousiast naar elkaar luisterden én naar iets dat tijdens je bezoek naar boven kwam? Jullie merkten dat jullie dingen zeiden die je verbaasden en uiteindelijk stopten jullie met praten en er was een enorme vanzelfsprekendheid aan de lange stille pauze die volgde. In die stilte werden jullie vervuld door wat je samen had ontdekt. Als dit jou is overkomen, weet je dat wanneer je uit zo'n ervaring komt, er een herinnering aan verrukking en vervoering is en een gevoel in het hart dat je heilige grond hebt aange-
raakt.

Douglas Steere, 1955

Het is weer de tweede woensdag van de maand, de hap-stil-snap in Zwolle. We doen dit nu online. Jammer dat daardoor enkele van onze deelnemers niet mee kunnen doen. Aan de andere kant zijn er juist daardoor geografisch gezien meer mogelijkheden zijn om mee te doen. Zo

doen Bonnie uit Leeuwarden, Mariet uit Deventer en Rianne uit IJsselmuiden u wel mee.

Het is fijn om weer met een aardige groep te zijn. We begroeten elkaar hartelijk. We beginnen samen met een smakelijk eten te wensen en eten wat we hebben voorbereid. Sommige van ons hebben al gegeten.

Na een korte stilte lees ik de tekst voor, van Douglas Steere, uit Quaker Faith and Practice (22.09) en deel die via het scherm. We zijn stil en vanuit de stilte delen we wat er boven komt.

Welke ervaring hebben we van verrukking en vervoering, van heilige grond die ontstaat?

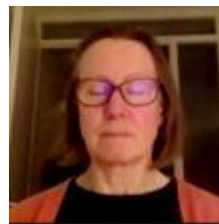
Misschien passen andere woorden voor onze verschillende ervaringen. We delen onze ervaringen, waarbij in dit verslag de 'ik' refereert aan verschillende deelnemers:

Omdat ik in de voorbereiding eerst de Engelse tekst las en daarbij sommige voor mij onbekende woorden verkeerd vertaalde, kwam ik op een tegenovergestelde situatie, die ik verder als volgt zelf invulde:

In een op zich plezierig gesprek kwam opeens een nieuwe wending, doordat één van ons een negatieve opmerking maakte, die ons verbaasde en waardoor het gesprek stokte. In de daaropvolgende stilte overwogen we wat er gezegd was. Daarna probeerden we uit te wisselen, wat tot het meningsverschil aanleiding had kunnen geven. Daardoor ontdekten we weer nieuwe zaken, waarmee we elkaar verrijkten. Er is een gevoel van verbondenheid; we zoeken soms naar hoe we bij elkaar kunnen komen, misschien gebruiken we verschillende woorden, maar hebben we het over hetzelfde. Ik voel me vervuld.

Het is vaak nodig om te praten en daardoor verbondenheid te creëren, pas dan kan er stilte zijn, dan is er heilige grond.

In deze Covid tijd zien we vrienden minder en is het minder gemakkelijk om in stilte bij elkaar te zitten. Maar met Skype aan, ieder (moeder en dochter, op verschillende plekken wonend) je eigen ding doen en dan zo af en toe iets delen is alsof je ieder in je eigen kamer zit en toch bij elkaar bent.

De ervaring van een moeilijk gesprek komt bij me boven. De ander zei dat ik er een zootje van maakte. Ik begon me te verdedigen en dan opeens viel ik stil en ontdekte dat de ander gelijk had. Na het toegeven van de waarheid in het oordeel van de ander kon ik een opening creëren voor vriendschap en nu hebben we al een tijd een vruchtbare samenwerking! Onze Syrische gast die twee maanden bij ons woonde, maar nu al zelfstandig woont, kwam gisteravond om 10 uur aanbellen om samen een spelletje te doen. Wat hebben we een plezier samen, er is geen stilte, maar wel een blijde verbondenheid die vervullend is.

Helaas kunnen we niet samen zingen, dus zingt een van ons het Hebreeuwse lied alleen: Hineh ma tov u'ma'naim shevet achim gam jachad (Psalm 133) Wat is het fijn om samen te zijn.

Psalm 133 uit het liedboek:

Zie toch hoe goed,

hoe lieflijk is 't dat zonen en dochters van 't zelfde huis

als broers en zussen samenwonen. (vrije weergave van Marlies)

Een liefdeband houdt hen tezaam.

De zegen van Gods hoog verheven naam

daalt op hen neer vol zoete tederheid.

Een gesprek met onze Israëlische schoonzoon over de politieke situatie en het lijden van de Palestijnen. Er is verbinding, alsof er een muur wegvalt. Rustig luisterend naar elkaar.

Ik heb al 40 jaar een vriendin, we zijn heel verschillend van elkaar, botsend en wrijvend, daardoor zo dierbaar, groeiend aan elkaar. Ook bij het roeien samen na instructies, voel ik verbinding terwijl wij roeien in stilte op het wijde water.

Heilige grond is het beeld van Mozes bij de brandende braamstruik. Sytse en ik staan iedere ochtend op dezelfde plek en doen onze oefeningen, vanmorgen met een hele dunne wolkenlaag alsof er een vitrage in de lucht hangt.

Eén van ons zingt het lied:

Where we sit is holy,

holy is this ground.

Forests, mountains, rivers,

Listen to the sound.

Great spirit, circles all around us.

We zongen dat lied toen we een cursusdag deden met Extinction Rebellion in Den Haag in het Quaker huis. Zo zouden we allemaal onze aarde willen zien: als heilige grond

We ronden ons gesprek af met een woord: vervulling, verbondenheid, samen hebben we heilige grond gecreëerd. We krijgen er warme voeten van. Onze verscheidenheid geeft diepte aan de tekst van Douglas Steere. Hiermee kunnen we morgen verder. We zijn geroerd en vervuld.

Friend Douglas Steere (1901-1995) was an ecumenical pioneer, a war relief organizer, a teacher of prayer, a philosopher. A Rhodes Scholar who taught philosophy at Haverford College, he also wrote many devotional books. His life manifested a balance between contemplation and action—the inner and outer life—and both sides reveal his gift for affirming the lives of others.

Douglas Steere (1901-1995) was een Quaker, een oecumenische pionier, een organisator van oorlogshulp, een leraar in gebed en een filosoof. Hij deed de Rhodes Scholar studie aan de Oxford Universiteit. Hij doceerde filosofie aan het Amerikaanse Haverford College. Hij schreef veel boeken over geloof en devotie. In zijn leven liet hij een evenwicht zien tussen contemplatie en actie, het innerlijke en uiterlijke leven. Deze beide kanten openbaren zijn gave om het leven van anderen te bevestigen.

Douglas Steere

luisteren naar elkaar

De derde deur: De deur van binnen

Pendle Hill Pamphlet 306, William Taber

Vertaald door Frieda Oudakker

Deel 2 van hoofdstuk drie, de deur van binnen.

Als ‘verzamelde’ groep - als we ons als groep één voelen in de Geest - krijgen sommigen van ons nieuwe waarnemingen. We kunnen ons bijvoorbeeld geleidelijk gaan realiseren dat we een bekende Vriend in onze bijeenkomst op een nieuwe manier zien. We zouden over die persoon gedacht kunnen hebben als een ‘agressieve beer’, maar nu zien we ineens het angstige of eenzame kind achter die façade. Bij iemand anders, die we ervoeren als trots en eigenwijs, zien we nu het lijden en de pijn onder de oppervlakte. Als we ons bewust worden van een gebogen hoofd aan de andere kant van de kamer, kunnen we ons groepen

voelen om te bidden voor die persoon. Of het komt ineens bij ons op dat we nodig een bezoek of een gesprek moeten organiseren met die persoon. Gevoelige Vrienden kunnen een signaal krijgen dat iemand een gesproken boodschap nodig heeft in deze bijeenkomst. Ze kunnen geleid worden om in stilte te bidden voor zulke mensen, als een soort spirituele vroedvrouw.

Op een radicaal nieuwe manier naar oude herinneringen kijken, is een ander soort nieuwe waarneming in het Licht. In wat eerst een onsamenhangende keten van omstandigheden, teleurstellingen, rampen, relaties en kleine successen leek te zijn, kan de beschermende en leidende hand van God herkend worden. Zo kan deze speciale staat van zijn soms een heel nieuw begrip van oorzaak en gevolg doen opkomen. Het ontwikkelt en bekrachtigt een nieuw spiritueel ‘gezond verstand’ zou je kunnen zeggen.

Het opeenstapelende effect van de nieuwe waarnemingen, voortgebracht door het innerlijke Werk van Christus, brengt subtiele en diepgaande veranderingen in de manier waarop we ons verhouden tot onszelf, andere mensen, dieren en de hele schepping.

De ultieme test van ons antwoord op het innerlijk Werk van Christus ligt niet in wat we voelen tijdens de Stille Samenkomst, maar in hoe we ons daarna

verhouden tot onze medemens en alles in Gods Schepping. Deze nieuwe logica van spiritueel oorzaak en gevolg kan uiteindelijk het zaad van een 'roeping' doen ontkiemen. Terwijl de bijeenkomst gewoon doorgaat, voelen we ons geleid om betekenisvol verschil te gaan maken in persoonlijk gedrag, of we voelen een roeping om tijd en energie te steken in de gemeenschap, het land, of in de wereld.

Als de bijeenkomst doorgaat in deze gezamenlijke ontvankelijke staat, kan iemand opstaan en een paar woorden spreken, of een gebed aanbieden. Als we de magie van de verenigde bijeenkomst toestaan zijn werk in ons te doen, kan zelfs ons luisteren een kwaliteit aannemen alsof we de woorden meer absorberen, dan dat we er alleen maar naar luisteren en erop reageren. Ook is het niet ongebruikelijk dat de boodschap parallel loopt aan onze eigen stroom van gedachten, of dat die direct betrekking heeft op een probleem of vraag in onszelf. Misschien kan de boodschap helpen onszelf bij elkaar te rapen en ons te focussen, zodat we dieper worden opgenomen in de ons omringende transformerende krachten.

Soms is de boodschap moeilijk om aan te horen. Misschien zegt de spreker iets waar we ons liever niet in willen verdiepen. Toch, als we de woorden eerder absorberen dan wegen, kunnen we ontdekken dat God deze woorden gebruikt om ons te openen voor een blinde vlek, een vooroordeel of gebrek aan vertrouwen - en dat kan pijnlijk zijn. Zelfs als de boodschap lang en veeleend is, of in onze ogen zelfs ongepast, kunnen we nóg in die speciale toestand van bewustzijn blijven, die het mogelijk maakt om op God gericht te blijven en tegelijkertijd de spreker en de rest van de aanwezigen te omringen met licht en liefde.

'Ministry' - 'evangeliebediening' - getuigenis - geroepen zijn.

Hoe kan een Vriend die zich uitspreekt, de bijeenkomst in de weg zitten of helpen?

Omdat het Quaker systeem van geroepen worden om te getuigen zo uniek is, is het belangrijk om iets te zeggen over de historische ontwikkeling. Gedurende de geschiedenis werd het grootste deel van de gesproken getuigenissen gedaan door de weinige vrouwen of mannen die zich speciaal door God geroepen voelden. Meer dan 200 jaar werden door groepen Quakers dergelijke uitspraken 'erkend' of beschreven. Het waren uitspraken waarin zij zowel een oproep als een gift aan de gemeenschap onderscheidden. De getuigende Vrienden spraken zich alleen uit als zij een onmiddellijke inspiratie of innerlijke aandrang voelden van de Heilige Geest.

Als ze zich geroepen voelden op reis te gaan met hun boodschap, wachtten ze normaal gesproken totdat hun Quakergroep zich boog over dat dringende

verlangen. De groep ondersteunde hen dan door een ‘reisbrief’ mee te geven als referentie. Zo werd de weg voor hen geopend, waarheen ze ook reisden onder de Vrienden. Deze ‘beschreven getuigenden’ waren verantwoording verschuldigd aan elkaar, de Ouderen, en uiteindelijk aan hun eigen Quakergroep. Quakerdiensten en gebeden waren in die tijd vaak veel langer dan nu. Ze neigden ernaar onderwijzend en vermanend te zijn. De Vrienden van nu, met hun ongeprogrammeerde bijeenkomsten, zouden zich er niet prettig bij voelen. De gewoonte van het beschrijven of verantwoording afleggen is er niet meer. Hoe weten we of we niet te veel vanuit onze eigen ideeën spreken? Hoe kan het kleine aantal getuigende Vrienden in de Wijdingsbijeenkomsten in deze tijd (of iedereen die zich geleid voelt om iets te zeggen) er zeker van zijn dat ze niet te vaak spreken, te lang, of te veel vanuit persoonlijke ideeën? Het meest zeker zijn we, als we alleen spreken vanuit de special bewustzijnsstaat van eenheid met de mede Vrienden en met het Goddelijke: we zijn de deur naar binnen gepasseerd. Als we meer ervaren worden met die staat van zijn wordt het geleidelijk makkelijker. We leren de vele subtiele, persoonlijke impulsen om te spreken te onderscheiden van de authentieke Goddelijke aandrang om het kanaal voor een boodschap te zijn. De traditionele tekenen, die de impuls vaak vergezelden, waren een snelle ademhaling en heftig kloppen van het hart, soms zelfs trillen en beven – we zijn niet voor niets Quakers genoemd. Maar de innerlijke aandrang en de vrede die volgt op het door de Geest geleid zijn, zijn meer accurate tekenen dan die fysieke signalen. Evenals het feit dat die innerlijke drang niet alleen tot spreken kan leiden, maar ook tot vele andere door God ingegeven activiteiten. Slechts weinig mensen kunnen verwachten geleid te worden tot spreken in een wijdingsssamenkomst. Maar iedere trouwe Vriend kan verwachten mettertijd het verschil te leren kennen tussen de ware aandrang om te spreken vanuit contact met de Geest,

of andere prikkels om in actie te komen. We leren onderscheiden wat voor ons eigen persoonlijke dagelijks leven bedoeld is en wat voor de groep. Soms kunnen mensen die tamelijk vaak spreken in de groep er meer voor kiezen om te zwijgen en te luisteren naar anderen. De Geest zal wel wegen vinden om ons dat te laten weten, als we erop letten. Iemand waarschuwt ons bijvoorbeeld, of commentaar van groepsleden. Als we gevoelig zijn kunnen we een onzichtbare weerstand voelen in de groep. Het overkwam mij nadat mij jarenlang door Vrienden was verteld, soms met tranen in de ogen, dat wat ik had gezegd hen direct en intens aansprak. Toen ik andere reacties kreeg, onthield ik mij een tijdje van spreken in de wijdingssamenkomsten. Dat was eerst frustrerend, want ik wist vaak wat de aanwezige groep moest horen. Maar de ervaring leerde mij dat, als ik sprak zonder die duidelijke, innerlijk bewogenheid, mijn woorden weinig effect hadden. Integendeel zij verstoorde eigenlijk de voortgang van de groep.

Geleidelijk aan leerde ik en ervoer ik andere manieren van getuigen, die belangrijker waren dan gesproken getuigenissen. De gesproken leiding is altijd beperkt tot een paar mensen in de stille samenkomst. De meer belangrijke, stille getuigenis is open voor iedereen. Ik ontdekte in mijn vernieuwde leerperiode dat de onopvallende, onzichtbare boodschap van mensen die nooit spraken in de bijeenkomst, vaak belangrijker was dan de uitgesproken woorden! Deze onzichtbare leiding helpt de groep dié staat van bewustzijn te bereiken waarin hoofd, hart en wil open en verenigd zijn, zodat het werk van God onder ons kan gebeuren. Het helpt de groep ontvankelijk te zijn voor de 'levensveranderende Leiding' als die komt. Ook inspireert en voedt het de Vrienden die zo vaak zelf aan het woord waren.

Vaak rijst stil gebed op, voor anderen, de groep, de gemeenschap, landen en wereldleiders. We leren onze woorden te gebruiken voor een 'in stilte uitgesproken gebed'. Deze stille woorden kunnen rechtsreeks werkelijkheid worden in de harten en levens van Vrienden, en zichtbaar in echte vriendschap in de groep. We ontdekken het houden van de hele groep in het Licht zonder woorden. Soms vergeten we wie, wie ophoudt, zodat we woordeloos rusten in de Tegenwoordigheid.

Veel meer dan ik me gerealiseerd had, berust het effect van mijn getuigenissen op de onzichtbare, verborgen betrouwbaarheid van mensen die zelden spreken in een bijeenkomst. Deze stille, onopvallende mensen zijn geoefend en bekwaam (hoewel ze waarschijnlijk een tegenzin zouden hebben in deze 'overdreven' termen) in totaal tegenwoordig zijn voor God. Ze zijn verzonken in een woordeloze gebed van liefdevol de hele groep in het Licht houden.

Its hope is to outlive all wrath and contention

Het zesde Nayler Sonnet van Kenneth Boulding

*WHO weeps for Babylon, who mourns for Tyre,
Who worships proud imperious Caesar now ?
The wreath, woven to fit a tyrant's brow
So soon is trampled in oblivion's mire.*

*Buried the ash of Moloch's dreadful fire.
Withered and lost Astarte's golden bough.
And turned beneath the lonely peasant's plough
Lie splintered shards of heathen altars dire.*

*Victorious lava sears the mountain side.
And leaves a cicatrice among the green.
But sun and frost and rain, and roots unseen
Advance the slow, resistless verdant tide.
Through all events runs one repeating rule.
That life may grow, but wrath and hatred cool*

Het oude sterft

Hertaling van het zesde Nayler sonnet van Kenneth Boulding door Erik Dries

*Ooit waren er trotse steden
En nog trotser tirannen.
Maar naar een roemloos verleden
Zijn die inmiddels verbannen.*

*Leeuwentroon en bloedaltaar zijn bedolven,
Onvindbaar en versplinterd.
Lauwerkrans en hakenkruis zijn bedorven,
Onttoverd en beschimmeld.*

*Lava komt groots naar beneden zakken,
Brandt een litteken in het woud!
Maar de natuur zal zich herpakken.*

*As wordt akker, want de regel is al oud:
Het leven zal groeien en niet verzwakken,
Alleen geweld en haat worden hard en koud.*

Helen Keller

(mensenrechten, revolutionair activist, pacifist, doof en blind)

Strike against war, for without you no battles can be fought.Be not dumb, obedient slaves in an army of destruction. Be heroes in an army of construction.

Refusez la guerre (" faites la grève contre la guerre"), car sans vous, aucune bataille ne pourra être menée .. Ne soyez pas les esclaves muets et obéissant d' une armée qui détruit. Soyez les héros d' une armée qui construit.

Staak tegen de oorlog, want zonder jou kunnen er geen gevechten worden uitgevochten. Wees geen domme, gehoorzame slaven in een leger van vernietiging. Wees helden in een leger van opbouw.

<https://quakers.nu>

<https://quakers-belux.org>

Rufus Jones

Quakers en ik

Door Marlies Tjallingii

Donderdag 21 januari spraken we online over Rufus Jones. We gebruikten een tekst die Joke Hofman had samengesteld en enkele citaten uit Quaker Faith and Practice. Ook Quaker Geloven en Werken (pagina 51 tot 53) hielp ons bij ons gesprek. We waren zeer onder de indruk van de manier waarop hij spiritualiteit en actie combineerde. Hij richtte in 1917 het American Friends Service Committee op. Hij had de moed om, samen enkele andere Quakers, waaronder Jim Lieftinck, naar het hoofdkantoor van de Gestapo in Berlijn te gaan in 1938 om Joden te laten emigreren naar Amerika. Naar aanleiding van dit gesprek vond Sytse een artikel in The American Friend, 10 juli 1947. Het is zo indrukwekkend dat dit meer zegt dan alles wat we besproken hebben in ons samen zijn. Een deel van het artikel staat in deze Vriendenkring. Ook is hij belangrijk geweest bij de heroprichting van het Nederlandse Religieus Genootschap der Vrienden in 1931. Hij was ook de oprichter van het

Rufus Jones 1863 - 1948

Hoe kon Rufus Jones zijn actieve leven combineren met zijn gezin? Hij verloor zijn elfjarige zoontje. Hoe heeft hij dat verwerkt? Citaat: ... “Ik weet het nu, als ik terugkijk op de jaren, dat niets me in het leven van God heeft gedragen, of meer heeft gedaan om de oneindige betekenis van liefde bloot te leggen, dan het feit dat liefde deze breuk van scheiding kan overspannen, voorbij het zichtbare kan gaan en de kloof kan vasthouden. De mystieke eenheid is niet verbroken en kent geen einde” 1903 QFP 22.84 We vroegen ons af hoe onze kinderen onze Quaker idealen hebben mee gekregen en of ze die nog leven? Misschien keerden ze zich af van het “goede gedoe” zoals een van ons zei, maar zij vinden nu hun eigen manier van in het leven staan en hun wijsheden en inzichten in daden om te zetten. Dat betekent dat we onze kinderen misschien niet bij de Quakers terug vinden, maar wel dat we hen kunnen waarderen in hun manier van leven.

Rufus Jones heeft veel betekend voor de mensen aan wie hij les gaf. Citaat: “Op de herdenkingsbijeenkomst van het leven van Rufus Jones zei één van zijn studenten eenvoudig: ‘Hij stak mijn kaars aan’.

Dat is een hoog doel waar we allemaal naar streven bij het onderwijzen van onszelf en onze jongeren.

Afscheidsbrief

van Olivia Caeymaex (QCEA), vertaling Peter van Leeuwen

Het is met een bitterzoete smaak dat ik dit briefje schrijf om afscheid te nemen van jullie en van QCEA-collega's na 4,5 prachtige jaren als programmadirecteur vrede te hebben gewerkt. Ik kijk terug en zie alles wat we hebben gedaan en voel me vereerd en bevoorrecht dat we de ruimte en gelegenheid hebben gekregen om het vredesprogramma te laten groeien tot wat het nu is. Ik heb goede herinneringen aan onze publicaties 'Building Peace Together' aan het begin van mijn tijd en over Peace Mediation nu een maand geleden, die we vandaag lanceren. Ik herinner me de evenementen, die we organiseerden in verschillende Europese hoofdsteden. In Tunis organiseerden we met AFSC (American Friends Service Council) een evenement. In het Quaker House in Brussel hielden we "stille diplomatie" bijeenkomsten. Maar ook de ongelooflijke en solide partnerschappen die we in de loop der jaren hebben opgebouwd, zoals met de "Young Professionals in Foreign Policy" (YFPF).

Het is fijn om te vertrekken, terwijl ik weet dat ik het programma verlaat in de ongelooflijk bekwame handen achterlaat van **Atiaf Alwazir**, die deze week begon als de nieuwe medewerker van het vredesprogramma. Atiaf stapt over naar QCEA vanuit 'Gender Associations International Consulting', waar ze senior consultant was. Ze heeft een brede ervaring met organisaties zoals PAX, de 'Heinrich Böll' stichting en het 'International Centre for Transitional Justice'. Atiaf heeft een universitaire opleiding in Internationale Zaken met een focus op internationale vrede en conflictoplossing. Ze heeft meer dan tien jaar gewerkt aan gender, vrede en veiligheid in Europa, Zuidwest-Azië, Noord-Afrika en de Verenigde Staten. Ze heeft een passie voor het ontwikkelen van een alternatief, inclusief en civiel vredes- en veiligheidsbeleid. Ze wil daarbij vooral de lokale burgerbevolking betrekken. Dit alles op het snijvlak van herinnering, identiteit en vrede.

Ik start op maandag 25 januari als directeur van het EU-kantoor van Conciliation Resources in Brussel. Ik kijk ernaar uit om in mijn nieuwe hoedanigheid contact te houden zodat onze paden zich blijven kruisen. Sta me toe jullie allemaal te bedanken voor de steun en aanmoediging, die ik de afgelopen jaren heb ondervonden, ik ben enorm dankbaar en wens QCEA veel succes.

Ik start op maandag 25 januari als directeur van het EU-kantoor van Conciliation Resources in Brussel. Ik kijk ernaar uit om in mijn nieuwe hoedanigheid contact te houden zodat onze paden zich blijven kruisen.

Sta me toe jullie allemaal te bedanken voor de steun en aanmoediging, die ik de afgelopen jaren heb ondervonden, ik ben enorm dankbaar en wens QCEA veel succes.

TakeCareBnB gasten.

Door Marlies en Sytse Tjallingii

Wat hebben we mooie ervaringen met de gasten van TakeCareBnB! Dat maakt dat we graag instemmen met een nieuwe gast.

Nog even wat bijzonderheden over TakeCareBnB: Iedere gemeente moet vluchtelingen met een verblijfsvergunning huisvesting bieden. Daar komt medio 2021 de verantwoordelijkheid bij voor inburgering en maatschappelijke ondersteuning. TakeCareBnB kan daar aan bijdragen.

Het COA (Centraal Orgaan opvang Asielzoekers) heeft een logeerregeling. TakeCareBnB zorgt voor een logeer mogelijkheid. Als deze vluchtelingen van het AZC naar een huis in een koppelgemeente mogen kunnen ze maximaal drie maanden bij een gastgezin logeren. Sammy Mahdi, de Staatssecretaris van Asiel en Migratie schreef onlangs aan de Kamer dat de Logeerregeling ‘bijdraagt aan een snellere start voor statushouders met het opbouwen van een leven in Nederland’, alsmede dat ‘logeren via een door TakeCareBnB zorgvuldig geselecteerd gastgezin specifieke elementen heeft die gunstig zijn

voor participatie’. Op dit moment wachten duizenden statushouders op een woning. Sinds de oprichting in 2015 tot eind juni 2018 hebben 155 statushouders kunnen logeren bij een gezin in Nederland.

foto van een vluchteling met een gastouder

We hebben vanaf 2018 achtereenvolgens Zain en Mohammed uit Syrië gehad. Daarna heeft Husseyn uit Turkije enkele maanden bij ons gewoond. En nu heeft Hecham uit Syrië al weer afscheid genomen na bijna twee maanden. Volgende week verwachten we Mehmed uit Turkije. Wat een boeiende ervaringen telkens weer! Wat leren we veel van hen. Over hun land, hun gewoontes en natuurlijk over de politieke en veiligheid situatie in hun landen. Alle vijf heel verschillende mensen die we te gast hebben. Vanwege de

privacy en het risico, dat sommigen en vaak ook hun families in hun eigen land nog lopen door dictatoriale overheden, vermelden we niet hun volledige namen.

Eén van hen spreekt al heel aardig Nederlands en heeft een Nederlandse vriendin. Hij is heel vriendelijk en heeft ook nog goede contacten met zijn familie in Syrië. Hij viert het Suikerfeest na de Ramadan bij ons thuis met twaalf mensen, waarvan de helft vluchtelingen en de andere helft Nederlanders. We hebben de tafels uit de keuken en de zitkamer bij elkaar geschoven. Hij gaat in de keuken aan de slag en belt zijn moeder in Syrië op voor recepten. Verhalen over verschillende familieleden die onder vuur kwamen te liggen in Damascus, maar toch zich in veiligheid wisten te brengen. Een andere gast is getraumatiseerd en spreekt eigenlijk alleen maar Engels. Tijdens zijn verblijf heeft hij een zware allergie aanval, dus gaan we met hem naar het ziekenhuis. Hij is heel zachtaardig en vriendelijk. Hij heeft veel verhalen over verschillende terroristische groepen waar hij ternauwernood aan wist te ontsnappen.

Eén van de Turkse gasten heeft in drie jaar op elf adressen gewoond om aan arrestatie te ontkomen en is toen gevlucht. Hij heeft een vrouw in het AZC leren kennen en wij mochten getuigen zijn bij hun trouwen. Ze hebben nu een leuk huis en we hebben al enkele malen opgezocht. Heel gezellig om bij hen te eten en natuurlijk een spelletje te doen met Nederlandse woorden. We hebben ons een beetje

verdiept in wat er in Turkije speelt. In de vorige Vriendenkring stond al een artikel over Gülen, hoe ruimdenkend en vredelievend deze is en hoe zwaar vervolgd zijn aanhangers worden. Maar ook één van onze gasten is geen aanhanger van Gülen maar is wel ontslagen en wordt vervolgd. Hij heeft

Samer was via TakeCareBnB te gast bij Marja

17 maanden in de gevangenis gezeten. Daarna is hij gevlucht.

Toch speelt de politiek maar een kleine rol in onze contacten. We hebben het veel over allerlei typisch Nederlandse gewoontes, zegswijzen en regels. We vragen dan honderd uit over wat zij gewend zijn en kunnen dat soms weer begrijpen door onze eigen ervaringen in het buitenland. Het spelen van spelletjes iedere avond is meestal een hoogtepunt van de dag. We lachen veel en dat hoeft niet vertaald te worden! We doen een coöperatief woordspel, creatief en elkaar ondersteunend helpen we zo de woordenschat uit te breiden.

Daarna alleen voor de fun een spelletje jacht wat grotendeels op toeval gebaseerd is. Het plezier tijdens het spelen komt vooral door hoe we met winnen en verliezen omgaan. We spelen dan ook hoe naar en zelig het is om te verliezen en hoe succesvol het is om te winnen, met een dikke knipoog. Wat ook heel veel verbinding geeft is om taal te geven en te nemen. Bij onze gasten die Arabisch spreken profiteert vooral Marlies ervan om deze taal, die zo van onze eigen taal verschilt onder de knie te krijgen. Ze maakt goede vorderingen, vindt het leuk en bij ons volgende bezoek aan Palestina kan dat natuurlijk heel goed van pas komen.

Een gast opnemen via TakeCareBnB is een waardevolle ervaring, voldoening aan beide kanten en er groeit een wederzijdse betrokkenheid. Heb je ook belangstelling? Kijk op <https://takecarebnb.org>

Omdat wijzelf al zo genieten van die heerlijke Daffee volgt hier het verhaal van Tamim Kbarh en Rahaf al Lymoni die door TakeCareBnB geholpen werden en nu hun eigen bedrijf hebben. Ze verkopen Daffee (dadelpittendrank)

Wat is Daffee?

Daffee is een warme drank, die qua bereidingswijze lijkt op koffie. Het wordt gemaakt van gemalen geroosterde dadelpitten en smaakt kruidiger, zachter dan koffie, maar even aromatisch. Het is een opwekkende drank die, anders dan koffie, veel voedingsstoffen bevat.

Kijk op hun webshop: <https://www.daffee.nl/>

Opwinding over vredeseducatie

Door Peter van Leeuwen

The possibilities of peace education

Evidence + opportunities

QCEA / QPSW Conference
20-21-22 May 2021

Er zijn 1000 plaatsen op de QCEA-QPSW-conferentie over vredeseducatie op 20, 21 en 22 mei! En de conferentie zal gratis zijn, want online!

Eerst even uitleggen: **QCEA** (Quaker Council for European Affairs) is ons Quakerteam in Brussel. Engeltalige informatie kun je vinden op

www.QCEA.org. **QPSW** (Quaker Peace & Social Witness) hoort bij de Britse Vrienden en zet zich in voor vrede en sociale rechtvaardigheid in overeenstemming met de Quaker getuigenissen.

Ben jij een leerkracht, jeugdwerker, jongvolwassene, vrijwilliger, ouder / verzorger geïnteresseerd in vredeseducatie? Zou je Quakers uit heel Europa willen ontmoeten, praktijken en manieren willen delen om de roep om vredeseducatie te versterken?

QCEA en QPSW organiseren op 20-22 mei 2021 een conferentie in Brussel met als thema: **"De mogelijkheden van vredeseducatie: bewijs en kansen"**.

De bijeenkomst zal Quakers uit heel Europa een ruimte bieden om online samen te komen, nieuwe contacten te leggen en na te denken gedurende deze drie dagen. Samen zullen we onderzoeken hoe onderwijs de zaden van duurzame vrede kan zaaien en verdeeldheid kan genezen. We zullen bespreken hoe vredeseducatie kan worden geïntegreerd in het EU- en nationaal beleid in een tijd van toenemende polarisatie en conflicten. De conferentie staat open voor vrienden uit heel Europa. Quakers die zich al bezighouden met vredeseducatie projecten worden natuurlijk in het bijzonder aangemoedigd om ook deel te nemen. Mogelijk hebben Vrienden waardevolle contacten om ons verder naar doelgroepen voor de conferentie te leiden. Vrienden zelf zijn natuurlijk ook van harte welkom zich op te geven. Prijs: Omdat het evenement online plaatsvindt, wordt het bijwonen van de conferentie gratis aangeboden. Wil je met ons meedoen in mei 2021? U kunt dan uw interesse

registreren via een registratieformulier op de QCEA website, onder de tab events en dan conferences. (<http://www.qcea.org/home/events/conferences/>) Contact personen: Voor meer informatie over de conferentie kunt je contact opnemen met: Pamela Nzabampema bij QCEA (pamela.nzabampema@qcea.org). Op de QCEA website kunt je ook het registratieformulier vinden. Regelmatig zal de deelnemersregistratie bekeken en gecommuniceerd worden met het doel een goede mix te bereiken van deelname vanuit heel Europa.

Het belang van vredeseducatie

Het idee dat duurzame vrede kan worden aangemoedigd via hoe en wat we leren, staat bekend als vredeseducatie. Dit is geen rigide raamwerk of een reeks richtlijnen voor lesprogramma's. Het is eerder een manier om lesgeven te benaderen die wordt bepaald door mensgerichte waarden en met de nadruk op het creëren van veelzijdige leerlingen.

Vredeseducatie wordt wereldwijd erkend als een manier om bij te dragen aan vrede en ontwikkeling en is opgenomen in de Duurzame Ontwikkelingsdoelen van de VN. De Europese Unie - een belangrijke speler in sociaal beleid, ontwikkeling en conflictoplossing - is bij uitstek een plek om het gebruik van vredeseducatie over de hele wereld te ondersteunen en te promoten.

'Peace Education: Making the case'

Dit is een rapport dat QCEA eerder publiceerde, waarin het QCEA Vredesprogramma pleit voor een meerlagige benadering van vredeseducatie van de kant van de EU. Een samenhangende, gecoördineerde strategie voor vredeseducatie als instrument voor vredesopbouw en conflictpreventie, op te nemen

<https://www.quaker.org.uk/our-work/peace-education>

in alle relevante EU-beleidslijnen en -programma's - zowel binnen haar grenzen als over de hele wereld. Met een verkenning van de geschiedenis van vredeseducatie, evenals casestudy's en institutionele analyses, moedigt ons nieuwe rapport de EU aan om te erkennen wat Quakers al eeuwenlang hebben begrepen: dat vrede zowel in de klas als rond een onderhandelingstafel wordt opgebouwd.

Vredeseducatie en de EU

Historisch gezien heeft de EU onderwijs bevorderd via financiering en programma's zoals Erasmus +. Maar na de terreuraanslagen in Parijs en Kopenhagen in 2015 kreeg de EU hernieuwde belangstelling voor onderwijs en heeft zij getracht gemeenschappelijke waarden en sociale inclusie te bevorderen. Welke instellingen, agentschappen en beleidsmaatregelen zouden het meest geschikt zijn voor de “mainstreaming” van vredeseducatie? Ons verslag bevat een studie van hoe de EU als een samenhangend geheel zou kunnen optreden bij het overbruggen van onderwijs en vredesopbouw.

Een geschiedenis van vredeseducatie

Het rapport bevat een geschiedenis van hoe onderwijs is gebruikt om geweld te voorkomen, conflicten op te lossen en duurzame vrede te bewerkstelligen.

Het laat zien hoe vredeseducatie in de afgelopen decennia heeft gereageerd op moeilijke politieke contexten door vreedzame alternatieven voor conflicten te bieden - en toont daarmee de blijvende relevantie van vredeseducatie aan als reactie op mondiale kwesties zoals sektarische conflicten en klimaatverandering.

Quakers en vredeseducatie

De Quaker-benadering van formeel onderwijs omvat vrede als een waarde om naar te leven, en is gericht op de holistische ontwikkeling van leerlingen. Als zodanig hebben Quakers pionierswerk verricht in veel niet-formele vredeseducatieprogramma's, en dit maakt QCEA uniek in staat om zich uit te spreken voor dergelijke strategieën op Europees niveau.

De dageraad bloeit

Ingezonden door Erik Dries

Ik was vanmorgen zo blij met het licht (om half acht al!) en de herinnering aan het gedicht op Bidens inauguratie. Dat wou ik even delen

De laatste zin uit het gedicht "The Hill We Climb" van Amanda Gorman op Joe Bidens inauguratie woensdag 20 januari.

*"The new dawn blooms as we free it,
"For there is always light, if only we're brave
enough to see it,
if only we're brave enough to be it."*

"De nieuwe dageraad bloeit als we hem bevrijden,
"Want er is altijd licht, als we maar dapper genoeg zijn om het te zien,
als we maar dapper genoeg zijn om het te zijn. "

Onze dag bij de Duitse Gestapo

door Rufus M. Jones, vertaald en ingekort uit "The American Friend", 10 juli 1947

door Marlies Tjallingii

Het verhaal is vaak verteld over het bezoek van drie Quaker-mannen, D. Robert Yarnall, George Walton en mijzelf, aan de Duitse Gestapo eind december 1938. De Kristalnacht vond plaats op 11 november 1938. In de nacht van de 9e werden veel Joden vermoord. Alle joodse winkels hadden kapotte ramen en veel van hun bezittingen waren verwoest. Synagogen die verbrand konden worden zonder de Duitse eigendommen in gevaar te brengen, werden in brand gestoken. Die dag werden vijfendertigduizend joden naar concentratiekampen afgevoerd. De gratis voedselcentra, die door de Joden waren opgezet om hun mensen te voeden die tot armoede waren teruggebracht, werden vernietigd en werden gesloten.

Clarence Pickett en ik bezochten de Duitse ambassadeur in Washington en vroegen hem om toestemming van zijn regering om hulp te bieden aan de Joden die in Duitsland leden. We waren zo bezig met het verlangen om hulp en verlichting te krijgen voor degenen die leden, dat we bijna geen aandacht schonken aan de gevaren van dit bezoek.....

Tijdens de vergadering van het American Friends Service Committee in november 1937 leefde er onder de deelnemers een diepe bezorgdheid over de situatie van de Joden in Duitsland, zodat het besluit genomen werd om onmiddellijk een delegatie naar Duitsland te sturen. De drie bovengenoemde Vrienden werden geselecteerd en ik werd gevraagd als voorzitter van de delegatie.

Bij het afscheid sprak ik kort als volgt: "Er mogen geen illusies in onze geest zijn over onze onderneming. ... niets in het universum is zo volkomen onoverwinnelijk als een geest die bezeten is door een reeks ideeën die diep geworteld en heilig zijn geworden. Onze strijd is niet met vlees en bloed, maar met een ongrijpbaar set van diep gewortelde ideeën, wat we nu 'ideologieën' noemen. We kunnen vrijwel zeker enkele praktische dingen bereiken die persoonlijke aandacht vereisen. Of we de geest kunnen beïnvloeden of harten kunnen verzachten of spirituele krachten echt kunnen laten lijken - dat valt nog te bezien. We doen ons best en we gaan in de kracht van God. "

We overlegden met een kleine groep, waaronder Howard Elkinton, hoofd van het Duitse Centrum; Paul Sturge, die zich vanuit Londen bij ons had gevoegd; Jim Lieftinck van Holland; en prominente Duitse vrienden die van tijd tot tijd werden uitgenodigd.

De maandag nadat ons besluit was genomen, gingen we 's ochtends naar het kantoor van de Amerikaanse consul-generaal, Raymond Geist. Als er ooit een goede man was, was hij er een. We vertelden hem dat we de hoofden van de Gestapo moesten bezoeken en dat we niemand kenden behalve zichzelf die het bezoek mogelijk kon maken. Hij zei: "Ik zal doen wat een mens kan." Hij kreeg het voor elkaar dat we naar het hoofdgebouw van de Gestapo konden komen.

Onze eerste taak was om de twee mannen met stalen gezichten die tegenover ons zaten te overtuigen. De avond ervoor had ik een tekst voorbereid; ik had dit zorgvuldig in het Duits laten vertalen en getypt. Ik vroeg de twee mannen het te lezen voordat we onze discussies begonnen. Het was als volgt:

"We zijn op dit moment naar Duitsland gekomen om te zien of de Amerikaanse Quakers enige dienst zouden kunnen verlenen, en om elke gelegenheid te gebruiken die er is om de huidige situatie te begrijpen. Degenen die we moeten raadplegen, moeten duidelijk begrijpen dat we nauwe en vriendschappelijke betrekkingen hadden met het Duitse volk gedurende de hele periode na de eerste wereldoorlog. We zijn altijd ongelukkig geweest over de voorwaarden van het Vredesverdrag na de eerste wereldoorlog.

We kwamen tijdens de blokkade, organiseerden de voeding van Duitse kinderen en bereikten op het hoogtepunt niet minder dan één miljoen tweehonderdduizend kinderen per dag. We waren de eersten die na de oorlog in Wenen aankwamen, waar we achthonderd koeien naar toe

voedselhulp door Quakers na de 1e WO 1

brachten voor melk voor kinderen in de ziekenhuizen Ten tijde van de 'Anschluss' deelden we voedsel uit aan een groot aantal nazi-families. ...

We zijn nu gekomen. in dezelfde geest als in het verleden en we geloven dat alle Duitsers die zich het verleden herinneren en die bekend zijn met onze wegen en methoden en geest, zullen weten dat we niet komen om te oordelen, te bekritisieren of onszelf erin te drukken, maar om te onderzoeken op de vriendelijkste manier of er iets is dat we kunnen doen om het leven en het menselijk welzijn te bevorderen en om lijden te verlichten."

Ze lazen het document zorgvuldig en bedachtzaam. Het kwam duidelijk over en we merkten een verzachtend effect op hun gezicht. Na een diepgaand gesprek zei de leider: 'We trekken ons nu terug om met Chief Heydrich te overleggen.'

Tijdens deze afschuwelijke periode bogen we ons hoofd en begonnen aan een moment van diepe, stille meditatie en gebed - de enige Quakerbijeenkomst die ooit in de Gestapo is gehouden! Het bleek het enig juiste te zijn. De twee mannen keerden terug en de leider zei: "Alles waar jullie om gevraagd hebt, wordt verleend." Ik zei: 'Dat is prachtig!'. 'Elk woord,' zei hij, 'dat in deze kamer is gesproken, is opgenomen en deze beslissing zal worden vastgelegd.' We waren toen blij dat we de periode van stilte hadden gehouden en niets hadden gezegd wat opgenomen kon worden! De leider zei toen: "Ik zal vanavond naar elk politiebureau in Duitsland telegraferen dat de Quakers de volledige toestemming hebben gekregen om het lijden van Joden te onderzoeken en om de verlichting te brengen die zij nodig achten."

Het is onwaarschijnlijk dat het bericht ooit daadwerkelijk is verzonden. Maar in alle andere opzichten werd de belofte aan ons nagekomen en werd de deur geopend voor de enorme opluchting die volgde op ons bezoek, inclusief de emigratie van veel Joden. Het zal altijd raadsel zijn waarom de Gestapo, die zelf diep betrokken was bij het creëren van de tragische situatie die we gingen verlichten, ons heeft te woord gestaan en respectvol naar ons pleidooi had geluisterd en uiteindelijk ons ongebruikelijke verzoek om

voedselhulp door Quakers na de 1e WO

te proberen de schade te herstellen, had ingestemd. Het feit dat Amerikaanse Quakers na de Eerste Wereldoorlog waren gekomen om Duitse kinderen te voeden, en dat sommigen van de aanwezige Gestapo zelf dit voedsel hadden ontvangen, was ongetwijfeld van invloed en heeft diepe indruk gemaakt. Maar ik denk dat er iets subtielers was dan deze herinnering aan gunsten uit het verleden. Ik geloof dat deze hardnekkige en brutale mannen, die alleen gewend waren aan geweld, op dit moment werden geconfronteerd met een onverwachte nieuwe manier van leven, die in de kern een ander soort kracht had, waaraan ze in een oogwenk van zachtheid, toe gaven en respecteerden. Als die mening juist is, was het resultaat een wonder dat door middel van liefde tot stand werd gebracht. De zachtheid van de mannen aan het einde van de ontmoeting met hen, het feit dat ze onze jassen gingen halen en ons hielpen ze aan te trekken, en onze hand schudden met afscheidswensen en met een vleugje zachtheid, gaf me toen het gevoel: en nu achteraf gezien, dat er iets unieks in hun binnenste was gebeurd.

Grootouders voor het klimaat:

Doe mee aan onze acties. Sinds 1 december 2016 komen wij, Grootouders voor het Klimaat, om de week bijeen op het Plein bij de ingang van de Tweede Kamer in Den Haag. Alleen tijdens een reces van de Kamer zijn wij er niet!

Waarom doen we dit?

Alle grootouders maken zich zorgen over de toekomst van hun kleinkinderen, maar ook om die van alle

kleinkinderen op aarde. Zal de aarde nog een leefbare plek zijn voor hen?

Een deel van de grootouders is uitstekend op de hoogte van alle maatregelen die nationaal en internationaal nodig en mogelijk zijn. Anderen zijn bezig met het veranderen van hun consumptiegedrag. Zij zijn zeer gemotiveerd om bijvoorbeeld minder te vliegen, geen of minder vlees en/of zuivel te eten, hun huis te isoleren en over te gaan op wind- en zonne-energie.

We maken ons bovendien zorgen over de vermindering van de biodiversiteit. Bijvoorbeeld het verdwijnen van wel 80% van de insecten in minder dan 30 jaar, de alarmerende toestand van de bijen en de schadelijke landbouw en veehouderij.

Wat willen we bereiken?

Wij willen bereiken dat de bestuurders van ons land, net als wij, de urgentie voelen van de drastische maatregelen die zij zullen moeten nemen, om een leefbare aarde voor onze

kleinkinderen te realiseren. Daarbij hebben we steeds oog voor de mogelijke oplossingen. Het sluiten van de kolencentrales, het dichtdraaien van de gaskraan, de toekomstbestendige landbouw en zo meer. We vertegenwoordigen onze kleinkinderen als we onze politici uitdagen tot actie en oproepen tot moedig optreden.

actie in Zwolle

Eens zullen ze ons gelijk geven

Tribunaal voor de Vrede

Onder de titel 'Eens zullen ze ons gelijk geven' heeft het Tribunaal voor de Vrede zijn geschiedenis van bijna veertig jaar juridische strijd tegen kernwapens in boekvorm uitgegeven. Deze uitgave is voorafgegaan door *'Kernwapens, met welk recht?'* en de als boek uitgegeven *Dagvaardingen* van 1984 en 1992. Maar het verhaal over de mensen die zich hebben ingezet voor de verwerkelijking van het Tribunaal en de massaprocessen tegen de Staat, kwamen in die publicaties niet aan bod. Nu wordt in ruim 250 pagina's een meer compleet beeld gegeven van de geschiedenis, waarin zowel de mensen als de inhoudelijke aspecten van de strijd uitgebreid beschreven worden. De presentatie van het boek zou aanvankelijk op 21 november 2020 plaatsvinden, precies 39 jaar na de grote protestdemonstratie in Amsterdam, maar door de coronacrisis kon dit niet doorgaan. In nummer 123 (december 2020) van 'Proces-Nieuws' zijn nu de toespraken voor de presentatie opgenomen van o.m. voorzitter Meindert Stelling, Edy Korthals Altes en vertegenwoordigers van de SP, Artsen voor Vrede, PAX en van Kees Nieuwerth namens de Raad van Kerken.

In het voorwoord van het boek schrijft Edy Korthals Altes: "De lezer vindt in dit boek een indrukwekkende getuigenis van de jarenlange inzet van een groep volhardende mensen tegen het kernwapen. Het geeft een onthutsend verslag van een moeizame strijd tegen versteende opvattingen van de politiek en de rechterlijke macht, die zich slaafs en gehoorzaam opstellen ten aanzien van de kernvraag of de bereidheid om kernwapens te gebruiken niet al bij voorbaat in strijd is met het humanitair oorlogsrecht." Hij besluit: "Ondanks het feit dat het gestelde doel niet werd bereikt, kan niet gesproken worden van

een zinloze strijd. In juridisch opzicht werd immers baanbrekend werk verricht. (...) Deze strijd moet worden voortgezet. De fakkel dient te worden doorgegeven aan een nieuwe generatie.” Het boek is daarom bijzonder belangrijk voor veel jongeren, die de demonstraties in de tachtiger jaren niet hebben meegemaakt, toen honderdduizenden mensen protesteerden tegen de plaatsing van kruisraketten in Nederland. In de loop van de tijd hebben zich zowel negatieve als positieve ontwikkelingen voorgedaan. Daarom is het boek in hoge mate actueel. Het boek is uitgegeven door Uitgeverij THOTH en heeft ISBN nummer 978 90 6868 823 8.

[<http://www.tribunaalvoordevrede.nl>]

Een abonnement op *ProcesNieuws* kost € 15 per jaar (incl. portokosten); aanvragen via: administratie@tribunaalvoordevrede.nl

OP de website van het Tribunaal van de vrede kun je ook een uitgebreide brochure (20 blz) downloaden met heel veel waardevolle informatie over de Illegaliteit van Kernwapens.

Bootvluchteling

Het zien van de beelden van Lesbos van de afgelopen dagen, breekt ons hart. Dagenlang heeft het ontzettend hard geregend. Grote delen van het kamp zijn overstroomd: overal liggen grote plassen en tenten zijn vol water gelopen. Het hele hebben en houden van mensen is nat en koud. Er is letterlijk niets waaraan zij zich kunnen opwarmen: geen warme douche, geen verwarming of droge deken, Zodra het weer omslaat, zien we direct de drukte in onze kliniek toenemen. Mensen lijden onder de kou. Niet alleen fysiek, maar ook mentaal: ze raken depressief, gefrustreerd en in paniek. Mensen zijn moe en moedeloos: na Moria, de lockdown, corona en de brand, zitten ze nu vast in deze situatie. Zij voelen zich vergeten en in de steek gelaten.

Voor de zesde winter op rij houden wij als hulpverleners ons hart vast voor wat er komen gaat. We kunnen alleen maar hopen dat niemand zal doodvriezen in zijn tent. Ondertussen blijven we alles doen om zoveel mogelijk mensen te helpen. Door weer en wind blijven wij klaarstaan met medische en psychische noodhulp en blijven wij ons uitspreken tegen deze onmenselijkheid.

Terwijl onze medische missie inmiddels weer twee maanden draait en we steeds meer patiënten zien, werken we ook hard aan de herstart van onze psychosociale missie. De afgelopen weken spraken we veel mensen in het kamp over hun behoeften. Zo brachten we in kaart waar onze hulp nu het hardst nodig is. Het kunnen delen van je behoeften en je echt gezien en gehoord voelen, van mens tot mens, is enorm belangrijk.

Uit de gesprekken bleek een grote behoefte aan psychische hulp. Dit laatste zien we helaas ook dagelijks in onze kliniek. De psychische nood in het kamp is enorm groot: paniekaanvallen zijn de meest geziene klacht. Daarom gaan wij ons in 2021 nog meer op deze nood richten.

Wilt je samen met ons vechten tegen onrecht? Maak dan jouw gift over naar IBAN-rekeningnummer NL97 RBRB 0918 9326 37 t.n.v. Stichting Bootvluchteling of ga naar bootvluchteling.nl/doneer

Ondergelopen vluchtelingenkampen in Syrië

21 jan 2020 24

Bron TWC India

Een Syrische burger draagt een kind terwijl ze hun bezittingen evacueren uit ondergelopen tenten in het vluchtelingenkamp Kefer Lusin nadat zware regenval op 19 januari 2021 overstromingen veroorzaakte in Idlib, Syrië. Syrië kampt nu met barre weersomstandigheden omdat veel vluchtelingenkampen overstroomd zijn. (Muhammed Said / Anadolu Agency via Getty Images)

Volgens ReliefWeb heeft zware regenval deze week minstens 62 vluchtelingenkampen in Syrië overstroomd, waarbij een zesjarige jongen om het leven is gekomen en tienduizenden vluchtelingen zijn ontheemd.

Foto's tonen de scène in het vluchtelingenkamp Kefer Lusin in Idlib, Syrië, terwijl vluchtelingen ondergelopen en vernietigde tenten evacueren.

Minstens 41.200 mensen zijn getroffen door het noodweer en minstens 2.558 tenten zijn beschadigd of vernietigd door de storm.

Veel van de vluchtelingen zijn alles kwijt wat ze hadden nadat ze eerst een burgeroorlog waren ontvlucht en vervolgens moesten ze de verwoestende overstroming onder ogen hebben gezien. Sommige ontheemden zijn gedwongen in de open lucht te slapen, geconfronteerd met vriestemperaturen zonder dak boven hun hoofd.

Vrienden in het hele land

Maandvergaderingen
(lokale groepen)
bijeenkomsten:

Noord en Oost Nederlande

Deventer

A'dam

Driebergen

Haagse

MiZuNed

Breda

Quaker Secretariaat: Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers).

(Erik Dries en Marlies Tjallingii) e-mail: secretariaat@dequakers.nl.

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering: (Frits Nieuwerth van den Akker)

Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers- te Driebergen.

Quaker Bibliotheek: Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, open op afspraak 'Bibliothecaris:

Marianne IJspeert, tel. 020-6125703 (06-12730475).

Quaker Literatuur: Willem Furnée; Badhuisweg 149, 2597 JN 's-Gravenhage tel.: 070-

3220544, e-mail: literatuur@Quakers.nu. Bankrek.: NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers-te

Amsterdam. m.v.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering: Schrijver: Marianne IJspeert, W. de Zwijgerlaan 21-III,

1056JD Amsterdam tel. 020-6125703, e-mail: mijquak.1@online.nl Bankrek.: NL81 INGB 0004

9200 51 t.n.v. A'damse MV Quakers te Anna Paulowna.

Haagse Maandvergadering: Schrijver: Anneke Spreij, e-mail: haagsevrienden@Quakers.nu,

Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. tel. 070-

3600621, Bankrek.: NL48 INGB 0001 8562 21 t.n.v. Haagse Vrienden, Quakers Den Haag.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Els Ramaker, Prinses Ma-

rijkelaan 31, 4002AT Tiel, tel. 0344 606818/0636361350, e-mail: els@ramaker.me, Bankrek.:

NL67 TRIO 0197 6518 52 t.n.v. MZNMV Quakers.

Deventergroep: Inlichtingen: Frieda Oudakker 0644794366,

email: friedaoudakker@gmail.com.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Kees Nieuwerth; Hoofdstraat 26;

9514 BE Gasselternijveen; k.nieuwerth@wxs.nl. Bankrek.: NL12 INGB 0001 5908 95 t.n.v.

N.O.N. MV Rel. Gen. der Vr. te Groningen.

Quaker Hulpfonds: Schrijver vacature. Penn: Dick Meijaard, e-mail: persel@xs4all.nl. Bankrek:

NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds, Quakers, te Amsterdam.

Vrienden voor Brussel (VVQREA): Schrijver: Corien van Dorp, tel: 070-3867309. E-mail:

vvqrea@gmail.com. Bankrek. NL93 TRIO 0391 2219 65 - t.n.v.: Vrienden van de Quakerraad te

Helmond.

Vriendenkring: Per 1 jan. 2019 de abonnementsprijs van de Vriendenkring: €30,- voor Neder-

land en €75,- voor Buitenland (ook Europa). NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers te

Amsterdam met vermelding van 'Abonnement Vriendenkring'. E-mail: [vriendenkringredac-](mailto:vriendenkringredac-tie@gmail.com)

tie@gmail.com

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingsamenkomsten in Nederland en België

Gebruik de email adressen of telefoonnummers om te zien of er fysieke of online bijeenkomsten zijn.

Quakers en ik: 21 jan. Online (?) 19.30-21.00

Opgeven bij marliestjallingii@home.nl

Amsterdam	Iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam, info: 020-6125703 e-mail: mijquak.1@online.nl
Antwerpen	Geen vaste tijdstippen	Info: Jan Peeters, tel.: 0032.15.24 75 10 e-mail: boekrijk@hotmail.com
Bennekom/	MiZuNe 2e en 4e zondag vd maand. neem contact op met Els Ramaker	Commandeursweg 44, 6721 ZM Bennekom e-mail: els@ramaker.me . De 2e zondag: een gesprek vanuit de stille en daarna wijdingsssamenkomst tot 11.30.
Brussel	Iedere zondag 11.00	Quaker House, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Den Haag	Iedere zondag 10.30 HapStilSnap: 1x per maand 18:15	Stadhouderslaan 8, Den Haag. Kinderen zijn altijd welkom. Graag vooraf aanmelden. Info: tel. 070-3600621
Driebergen	Normaal iedere 3 ^e zondag, 10.30.	Onze kinderen verheugen zich op gezelschap! Voor informatie: 0648255846 of per mail: Quakers@marieke.nl
Deventer	3 ^e zondag 10.30 Gespreksavond: informatie bij Frieda.	Meester Geertshuis, Assenstraat 20, Meld je aan bij Frieda Oudakker tel. 0644794366, email: friedaoudakker@gmail.com
Gent	2 ^e woensdag 20.00-22.00. 4e zondag 11.00-13.00.	In het zaaltje boven Trafiek, aan Pierkespark in de Brugse Poort. (vooraf graag contact opnemen Quakercircels@gmail.com)
Groningen	2 ^e en 4 ^e zondag 10.30 In De Poort, Moesstraat 20, 9717JW Groningen,	Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan de schrijver: Kees Nieuwerth e-mail: k.nieuwerth@wxs.nl ; tel. 050-5712624
Wijhe, bij Zwolle	Eerste zondag 10.30	Wim Balijon, tel.: 0570-597170 Slotpark 77, 8131 DW Wijhe. Graag aanmelden.
Zwolle	13 dec. 18.00-20.00 live of online	Hap-Stil-Snap 06-23869715, aanmelden bij Marlies marliestjallingii@home.nl
Retraite	Helaas uitgesteld	13 februari een retraite dag online.

Iedere Zondag Online Wijdingsamenkomsten 10.30 iedereen (in de hele wereld) welkom, gesproken taal vooral Nederlands Gastheer: Charles Tauber. Meeting ID: 309 877 1347; Passcode: Tauber; tel.: +31 20 794 7345

<https://us02web.zoom.us/j/3098771347?pwd=eEdtNHR5Q2pDSFpSb0dLbzJwNjhUUT09>

AFSC komt op voor migranten

American Friends
Service Committee

Een nieuwe regering is begonnen in Washington D.C. Aangezien het land een van de moeilijkste momenten in onze geschiedenis tegemoet gaat, is het tijd voor leiderschap dat naar de mensen luistert; werkt aan het bevorderen van vrede, gezondheid en veiligheid voor iedereen; en toont de eerlijkheid, fatsoen en mededogen die we allemaal verdienen.

We krijgen energie om met u en onze gekozen functionarissen te blijven samenwerken aan een toekomst waarin de rechten en waardigheid van iedereen worden gerespecteerd. Tegenwoordig hebben we een eenvoudige manier om te helpen. Sluit u vandaag bij ons aan om het Congres te vertellen: Zorg voor permanente bescherming en een weg naar burgerschap voor alle immigranten!

AFSC heeft zich aangesloten bij TPS-alliance die opkomt voor de bescherming van degenen die een TPS (tijdelijke verblijfsvergunning) hebben.